

BEERS NIEUWSBRIEFKE

Maart 2024 - UITGAVE 134

Mail: alle dagen: parochiesecretariaat.beerzen@odulphusvanbrabant.nl

Telefoon: 013-5141216 op donderdag van 9-11 uur.

Bij uitvaarten, ziekte, spoed of geen gehoor: 06-39369784

Website: www.odulphusvanbrabant.nl/beerzen/

Bankrekeningnummer: NL94 RABO 0133 891 925

Digitale Nieuwsbrief: <http://www.odulphusvanbrabant.nl/beerzen/algemeen/nieuwsbrief/>

DE KERK VAN DE BEERZEN

We hebben pas de actie kerkbalans achter de rug.

Van sommige mensen hoor je dan: ik kom niet meer zo vaak in de kerk.

Anderen laten hun overledenen niet meer vanuit de kerk begraven, maar gaan rechtstreeks naar het crematorium of via het dorps huis Oostelbeers of De Beerze. Weer anderen vinden het wel weer belangrijk dat het gebouw blijft bestaan, want de 2 kerkgebouwen in Middelbeers zijn beeldbepalend.

Dat een gebouw belangrijk is vind ik ook. Los van het gebruik als plek van samenkomst is het ook een centrum met een verwijzing naar God. Daarom hebben we ons als parochiebestuur, voor de fusie met Oirschot en Best met succes ervoor ingezet dat het kerkgebouw in Oostelbeers bewaard zou worden voor de gemeenschap toen vast kwam te staan dat de hulpbischoep het gebouw als kerk wilde sluiten. De kerk is echter veel meer dan die gebouwen.

Het is vooral de gemeenschap. De mensen van die gemeenschap hebben in de voorbije eeuwen veel gedaan voor die gemeenschap. De waarden en normen van het navolgen van Christus werd in praktijk gebracht. Er waren scholen op die grondslag, er waren samenkomsten van de Katholieke Plattelandsjongeren, van de Katholieke Vrouwenorganisatie, de Katholieke Bond van Ouderen, de Caritas. De Gilden waren er voor God en Vaderland. Later kwam daar ook de Scouting en de Zonnebloem bij. Alles vanuit die drijfveer van naastenliefde die Christus ons voorhoudt. Velen denken dat het in deze tijd niet meer hoeft en de namen veranderen, de doelstellingen echter bijna niet. De Zonnebloem, de Vrouwen van nu, Beers Vitaal, maar de doelstellingen blijven praktisch hetzelfde. Ze gebruiken het gebouw niet vaak meer als plek van samenkomst, van dank. Maar de waarden en normen blijven.

Er gebeurt op dat gebied nog steeds veel vrijwilligerswerk. Er zijn er velen die zich inzetten voor anderen en al denken daar sommigen van dat ze dat doen buiten de kerk om, ze zijn afkomstig vanuit de idealen die Christus de mensen voorhoudt. Zo ook weer Beers Bezoekt Beers, waar mensen die alleen zijn, vanuit de beschafde normen en christelijke naastenliefde door anderen bezocht en geholpen kunnen worden. Kortom, ook als men denkt buiten kerk om te functioneren: de kerk krijg je niet uit de mensen en die kerk blijft in de Beerzen. Hopelijk het gebouw ook nog vele jaren. En als ik door leeftijd over een aantal jaren gedwongen wordt hier te stoppen, ook dan zal de kerk van de Beerzen levend blijven.

Aalmoezenier P. Versteegh

DIENSTEN IN DE GOEDE WEEK EN PASEN

23 maart: 19.00 uur: Viering met zang van het dameskoor	30 maart: Vanaf 11.00 uur: wijwater afhaken in de kapel van Middelbeers
24 maart: 10.00 uur: Viering met samenzang. <i>In beide vieringen worden palmtakjes gewijd en uitgedeeld</i>	21.00 uur: Paaswake met zang van de Bèrse Canonici
28 maart: Witte Donderdag 16.30 uur: Maaltijdviering voor de communicanten 19.00 uur: Viering met samenzang, waarin de instelling van de eucharistie wordt herdacht.	31 maart: Hoogfeest van Pasen 10.00 uur: Viering met zang van het dameskoor
29 maart: Goede Vrijdag 15.00 uur: Kruisweg 19.00 uur: Goede Vrijdagviering in de Sint Joriskapel in Oirschot	1 april: Tweede Paasdag 10.00 uur: Viering met samenzang

RUST IN VREDE

Riet Kolsters-Dieker. Geboren als 8ste telg in het gezin Dieker, dat 10 kinderen telde. Getrouwd met Jan Kolsters. Ze had het niet gemakkelijk in haar jonge jaren. Toen haar moeder overleed, werd ze op haar zevende uit huis geplaatst bij een oom en tante en ver van huis. Ook bij de geboorte van haar oudste kind moest ze opgenomen worden tijdens een postnatale depressie. Zorgzaam en altijd op de achtergrond. Altijd klaar om een ander te helpen. Als er verbouwd werd bij de kinderen, stond Riet klaar met koffie en wat lekkers en na gedane arbeid een heerlijke maaltijd. Ze genoot van de kleinkinderen, vond het oppassen leuk en wist samen met haar gezin te genieten van de uitstapjes, de etentjes, het sinterklaasfeest en de hazenpeper, die ze met de kerst klaarmaakte.

Helaas ging het met Riet langzaam steeds meer achteruit. Ze praatte minder, viel vaker en op een gegeven ogenblik moest er hulp komen. Tijdens de coronatijd werd ze erg ziek en daardoor belandde ze in een rolstoel. Het huis werd aangepast, zodat ze beneden kon slapen en douchen. Riet had steeds meer zorg nodig. Als je aan Riet vroeg hoe het ging, was daar altijd de brede smile op haar gezicht en het steevaste antwoord “Goed”, ook al had ze veel pijn.

Jan en de kinderen wilden niet dat Riet nog eens uit huis geplaatst zou moeten worden, en met vereende krachten van o.a. Joriszorg en vrijwilligers is het hun gelukt haar thuis te houden tot ze overleed. Op 28 november namen we afscheid. Riet zal gemist worden, maar het gezin mag terugkijken op een zware, maar o zo waardevolle tijd.

Theo Dieker, broer van Riet, geboren 22 september 1933 in Middelbeers als 4e telg in het gezin met 10 kinderen. Hij deelde 61 jaar lief en leed met Bertha Vingerhoets. Vader van een zoon en 3 dochters. Een lieve, belangstellende en zorgzame opa die samen met het jonge spul de boel op stelten kon zetten. Vele verhalen vertelde hij over de oorlog.

Theo was geen man, die op de voorgrond hoefde. En toch kon je hem tegenkomen op vele plekken in onze gemeenschap. Als je hem ergens voor vroeg, was hij er. Om een handje te helpen, om te buurten om met hem te lachen, gezellig een drankje te doen, te zingen of te jeu de boulen of gewoon belangstellend voor wat je bezig hield.

In 2021 werd er verhuisd van de Heiakkerweg naar het Beliënplein. Zijn leven werd beperkter, maar hij paste zich aan aan de omstandigheden. Hoe dankbaar was hij voor de hulp die hij de laatste tijd - noodgedwongen – heeft mogen ontvangen. Ieder die hem hielp, bleef hij maar bedanken. Op 12 december overleed Theo thuis. Op 19 december namen we met velen afscheid van hem.

Sjef Hooijen, echtgenoot van Nel Neggers. Geboren op 20 mei 1940 in Middelbeers. Overleden op 25 december 2023 in Eindhoven. Sjef was gewoon, maar heel bijzonder. Geboren in de oorlog, daar had hij nog veel herinneringen aan, hoe jong hij toen ook was. Sjef groeide op met vier broers. Hij ging naar de Ambachtsschool in Bladel en koos de richting metaal. Hij werkte bij de B&S en later bij Verhoeven en Sleutjes als gereedschapsmaker. Sjef ontmoette Nel op een dansavond en ze trouwden op 17 oktober 1969. Aan de Egidijsstraat bouwde Sjef zijn huis. Er werden 2 kinderen geboren. Sjef hield van de natuur, heerlijk gaan wandelen rond het Wit Hollandven. Tijdens vakanties maakte het gezin talloze uitstapjes. Nel overleed onverwacht op 51 jarige leeftijd. Sjef bleef niet bij de pakken neerzitten. Hij ging met 58 jaar met vervroegd pensioen. Hij leerde Nelly kennen en ze gingen vaak fietsen, op vakantie, naar jeu de boules en naar verjaardagen. In 2019 verhuisde Sjef naar zijn huisje aan de Doornboomstraat. Hij noemde het zijn paradijsje. Op deze plek heeft vroeger de boerderij en het café van Hooijen gestaan, die in 1922 afbrandden. Sjef was blij dat zijn zoon daar nu wil gaan wonen, als derde generatie. Sjef werd ziek en daar was hij erg verdrietig om. Hij ging veel mensen bezoeken, naar PSV voor een rondleiding en naar de bioscoop voor een concert van André Rieu. Zijn kracht, fitheid en veerkracht hielden hem lang op de been.

Miet van Aaken-Roozen, geboren 28 februari 1933 in de Biest. Getrouwd met Christ van Aaken, 4 kinderen, 8 kleinkinderen en 7 achterkleinkinderen. Miet was een hardwerkende, zorgzame vrouw, die in haar werkzame jaren, samen met Christ, de winkel ronde, vriendelijk en dienstbaar naar de klanten. Ze was een lieve, belangstellende vrouw. Voor haar kinderen, klein- en achterkleinkinderen zette ze alles aan de kant en maakte ze altijd tijd. De kleine dingen in het leven maakten haar bestaan waardevol. Mooie kostbare momenten en verdrietige gebeurtenissen, die ze deelde met Christ. De verbondenheid, die er was, met haar kinderen, klein- en achterkleinkinderen. Bloemen die de lente aankondigen, op tafel. Iemand die even komt binnenlopen voor een praatje en een kop koffie. De wekelijkse repetities van Zang doet leven en om de 14 dagen die van het dameskoor. De onderscheiding van de Gregoriusvereniging, die ze kreeg toen ze daar 25 jaar lid van was. Gezellige verjaardagen, kerstmis en Sinterklaas. Miet genoot van het leven. Na de dood van Christ, nu 2 jaar geleden, bleef ze niet hangen in haar verdriet en herpakte de dingen die ze leuk vond. Ze stond vol in het leven. Net voor kerst, klaagde ze over veel pijn, maar niemand, ook zij zelf niet, had verwacht dat de dood zo dicht bij was. Ze overleed op 7 januari in alle vroegte en op 12 januari namen we afscheid.

Riek Mulders-van Gils

Op 29 februari namen we afscheid van Riek Mulders-van Gils. Ze werd in Diessen geboren op 1 november 1935 in een gezin met 9 kinderen. Ze trouwde in 1960 met Bart Mulders uit Middelbeers. Aan dat huwelijk kwam in 2014 een einde door het overlijden van Bart. Samen runden ze een boerenbedrijf aan de Voorteindseweg. Het huwelijk bleef kinderloos. Maar neven en nichtjes waren welkom en werden gastvrij onthaald. Riek was een opgeruimde, sportieve, sterke en krachtige vrouw. Ze mocht graag een reisje maken.

Ze werd ouder, vergat zo stillekes aan het een en ander en het werd tijd om het huis aan de Voorteindseweg in te ruilen tegen een kamer in de Vestakker. Het was coronatijd en o, wat was het wennen, maar na een paar weken had ze het best naar haar zin in de mooiste kamer van het huis. Riek verloochende haar aard niet en ook in de Vestakker zorgde ze voor reuring, wat de andere bewoners dan weer leuk vonden. Ongeveer 2 maanden geleden viel ze. Hoewel het aanvankelijk erop leek, dat ze weer zou herstellen, begon ze na wat weken klachten te krijgen, al wilde ze dat naar artsen en verzorging toe niet weten. Altijd had ze zelf haar boontjes gedopt en ze wilde zelf de regie houden. Tot ze aangaf dat het niet meer ging. Op 23 februari overleed ze, 88 jaar jong en bijna 4 maanden oud.

MAAK ER MEER VAN!

In 2023 was de opbrengst van de actie kerkbalans € 27.111,- . Ietsje minder dan in 2022. Inmiddels is actie kerkbalans 2024 weer gestart. Natuurlijk hopen we dat velen weer mee zullen doen. Een eerste telling komt uit op € 23121,08. Een mooi bedrag! Maar hoe mooi zou het zijn, als de opbrengst dit jaar boven die van 2023 uit zou komen? We hebben nog even te gaan voor 31 december bereikt is. U hebt dus nog ruimschoots de gelegenheid uw bijdrage over te maken. Uw bijdrage zien we graag tegemoet op NL94RABO 0133 891 925 t.n.v. H. Willibrordus met vermelding van kerkbijdrage. Wij maken het u gemakkelijk met de QR-code. **MAAK ER MEER**

VAN! Met een klein beetje moeite! **Dank u wel.**

WEET U....

dat op 21 februari met de vormelingen een reisje werd gemaakt naar Peerke Donders in Tilburg?
dat we op dit moment nog niet weten wat de talenten van de vormelingen zullen opleveren?
dat ze vast al bezig zijn om van 2 euro meer te maken?
dat ze op 16 maart gevormd worden door vicaris-generaal Theo Lamers?
dat we dan zullen horen wat hun talenten inhouden?
dat we het u in de volgende uitgave zullen weten te vertellen?

dat Koos er soms slecht van slaapt als er weer kaarsen zijn verdwenen uit de kapel?
dat ze dan geen geld aantreft in de offerblok?
dat er ook nog zoiets als een QR-code bestaat?
dat we u nu horen roepen dat u daar gebruik van maakt?
dat we u natuurlijk geloven op uw blauwe kijkers?

dat er van 13 maart tot 19 juni in het pastoraal centrum aan de Nieuwstraat in Oirschot een alpha-cursus is?
dat u hierover meer kunt lezen op <https://www.odulphusvanbrabant.nl/petrus/nieuws/alpha-cursus/>
dat u zich hiervoor aan kon melden?

of u ook mee doet met de goede doelenweek?
of u dan ook denkt aan de vastenactie?
dat we ook een bus achter in de kerk hebben staan?
dat u in de Nieuwsbrief kunt lezen waarvoor de opbrengst bedoeld is?

dat u er ook gebruik van kunt maken?
dat het deelkastje aan de rand van het kerkplein etenswaar bevat?
dat het er soms na verloop van tijd op eigen benen vandoor zou kunnen gaan?
dat alcohol en aan bederf onderhevige producten een no-go zijn?
dat ook producten, die over de datum zijn, er niet in horen?

dat wij tot vervelens toe blijven vragen naar dames en heren die stof kunnen doen opwaaien en het proberen te vangen?
dat we zo alleen een schoon parochiecentrum en kerk houden?
dat we er heel blij mee zijn?

*een simpel
dank je wel
betekent soms
heel veel*

dat Jan Verhagen héél lang en héél vaak in de weekenden in de kerk te vinden was om de mis te dienen?

dat er nu vaak geïnformeerd wordt of Jan ziek is?

dat wij kunnen zeggen dat dat niet het geval is?

dat hij het tijd vond dat anderen het stokje overnamen?

dat we hem voor dat héél lang en héél vaak héél veel dank verschuldigd zijn?

dat hij nog wel blijft dienen in uitvaartdiensten?

dat we Siet de Kroon-van Beers ook hartelijk bedanken?

dat ze dit jaar gestopt is met het bezorgen van de enveloppen voor de kerkbalans?

dat we dat jammer vinden?

dat we niet weten hoe lang ze de brieven heeft bezorgd?

dat in vroegere tijden de enveloppen ook nog moesten worden opgehaald?

dat Ine van Dommelen de wijkcontactpersoon is geworden voor de Willibrordstraat, een stukje Margrietstraat, Rozenstraat en Rozenplein?

dat Femi van Breda de adressen van Miet van Aaken erbij heeft genomen?

dat we daar ontzettend blij mee zijn?

dat er ook weer aanwas is op het kerkhof van Oostelbeers?

dat Theo de Laat en Jan Deenen (Kerkstraat) de gelederen komen versterken?

dat er nu weer volop geschoffeld kan worden?

! dat er meer werk zit aan te komen?
dat in 2023 weer verschillende graven werden opgezegd?
dat deze begin april worden geruimd?
dat we u verder niets meer laten weten
dat u daarmee rekening mag houden?
dat er dan geen plantjes meer op die graven hoeven?

GEVRAAGD

buxustakken

voor

Palmzondag

Wie kan ons er aan helpen?

06-39369784

PEERKE DONDERS

*Vormelingen uit Middelbeers samen met Peerke op de foto
(Foto uit het Peerke Donders tijdschrift)*

Donders was de oudste zoon van thuiswever Arnold Donders en Petronella van den Brekel. Zijn jongere broer heette Martinus. Toen hij zeven was, overleed zijn moeder. Vanaf zijn twaalfde zat Donders al achter het weefgetouw, eerst thuis later in het textiel fabriekshuis Janssens. Zijn droom was om priester te worden, maar voor een opleiding had zijn vader onvoldoende geld. Nadat Donders in 1831 was afgekeurd voor militaire dienst hielp de pastoor hem.

Hij mocht knecht worden op het kleinseminarie Beekvliet te Sint-Michielsgestel. Wegens zijn geloofsijver werd hij vervolgens toegelaten tot de priesteropleiding. Tijdens zijn vervolgstudie aan het grootseminarie te Haaren kwam bisschop Grooff uit Suriname op bezoek. Hij zocht priesters voor de missie in Suriname. Donders was de enige die zich aanmeldde.

Op 5 juni 1841 werd hij vervroegd tot priester gewijd, in Oegstgeest, en vertrok in 1842 via Warmond als missionaris naar Suriname, waar hij kapelaan werd te Paramaribo. Donders diende onder vier achtereenvolgende bisschoppen van Paramaribo. In 1856 werd hij overgeplaatst naar de missiepost Batavia, een leprakolonie gevestigd op een voormalige plantage aan de Coppename. Op 24 juni 1867 legde Donders de kloostergeloften af en trad hij toe tot de congregatie van de redemptoristen. In de periode daarna maakte hij missiereizen naar de inheemsen in het binnenland, tot hij in 1882 werd teruggeroepen naar Paramaribo. Daarna werkte hij twee jaar vanuit Mary's Hope in het missiegebied Coronie. In oktober 1885 werd Donders opnieuw op Batavia gestationeerd. Daar kreeg hij op 1 januari 1887 een nierontsteking waaraan hij op 14 januari overleed. Donders werd 77 jaar en is aldaar begraven.

Meer lezen? https://nl.wikipedia.org/wiki/Peerke_Donders